

„Primorec“ izhaja vsakih štirinajst dni kot priloga „Soči“ brezplačno; drugače stane po pošti ali na dom pošiljan za celo leto 80 kr.; za tuje države več poštne stroški. „Soča“ z „Gosp. Listom“ in „Primorcem“ stane na leto 4 gld. 40 kr. — Uredništvo in upravnništvo je v Gosposki ulici št. 9

Primorec

Domači oglasi sprejemajo se le iz narodnih krogov. Plačujejo se: za šesterostopno petitvrsto enkrat 5 kr., dvakrat 9 kr., trikrat 12 kr., večkrat po pogodbi. Vsa plačila vrše se naprej. — Posamične številke se prodajajo po 2 kr. — Rokopisi se ne vračajo.

Goriške novice.

„Primorec“ bo po novem letu izhajal v povečani obliki, kakor smo že omenili. (Tudi „Soča“ bo večja.) Izhajal bo na 8 takih straneh in veljal le 80 kr., kakor doslej, dasi izideta dve številki več nego navadni polmesečniki, to je 26 štev. mesto 24. — Priporočamo tedaj svojim naročnikom in somišljenikom, da začno še pridneje širiti naš list v najširše narodove vrste, kajti 80 kr. pač premore vsaka slovenska hiša. — Opozarjamo svoje somišljenike na okolnost, da od nasprotne strani se uprav usiljujejo med narod listi, ki imajo pred očmi strankarske, narodu pogubne nakane, katere pa previdno prikrivajo in podajajo v ovčji obleki. Pozor!

Avdijsenec. — Učeraš teden sta bila pri presv. cesarju v avdijski namestniški svetnik vitez Bosizio, ki je zahvalil Njegovo Velikanstvo za podeljeno odlikovanje, in župan dr. Venuti, ki je prosil pomoči za parni tramvaj po Furlaniji. Tudi v zadevi slovenskih sol v Gorici je skušal ziniti kako modro besedo, a mož pri tem poslu ni imel sreče.

Osebnost. — Učeraš teden je umrla v 71. letu starosti grofinja Antonija Strassoldo, mati Strassolda v Renčah.

Dne 26. nov. je umrla v Carigradu soproga avstrijskega glavnega konzula prvega reda dvornega svetnika Prinziga, rodona Goricičan, po krvi Slovenca.

Danes teden je posetil Gorico princ Emanuel Vogorides s soprogo, bivši kandidat za bolgarski prestol; popoldne si je ogledal grobnico zadnjih Bourboncev na Kostanjevici.

Poslanca Alfred Coronini in dr. Gregorčič sta se vrnila že sinoči teden iz Ljubljane zopet na Dunaj.

Duhovske vesti. — Č. g. Anton Pahor je že prišel iz Dolenjegapolja v Kronberg; Kromberžani so z veseljem pozdravili svojega novega dušnega pastirja. — Zbolela sta veleč. mons. Mercina v Gorici in preč. g. Filip Kramar v Dornbergu. — Posvečen v mašniku je bil 30. nov. Goričan Klement Corsig. Novo mašo bo imel jutri v Uršulinski cerkvi. — Za slovensko Alojzijevešče je došlo zopet večje število darov v denarju in blagu. Požrtvovalnost goriških Slovencev je res velika! — Slikar Gosar v Gorici je oskrbel lesorez pokojnega preč. g. Adolfa Harmela. Slika bo stala 30 kr.

Dar. — Prevzvišeni gospod knezonadškof je podaril cecilijanskemu društvu o priliki zborovanja 22. nov. 50. gld. za društvene namene.

Sejm sv. Andreja v Gorici, ki je prišel v ponedeljek, je bil že prvi dan jako slab v vsakem pogledu. Naravno, da je naslednje dni še slabši. Naši ljudje kupujejo čedalje več blaga drugod, da ne dajejo zasluzka našim zagrizenim nasprotnikom v Gorici.

Deželni zbor goriški bo imel pred božičnimi prazniki baje eno samo sejo. Radovedni smo, ali bodo vsi slovenski poslanci znali umeriti svoje postopanje proti deželnemu glavarju takó, kakor edino zahteva naša narodna čast nasproti možu, ki je porabil ves svoj upliv v škodo in ponižanje slovenskega naroda.

Pred kasacijskim sodiščem na Dunaju se je vršila danes teden obravnava o pritožbi ničnosti urednikov „Soče“ in „Rin-

novamenta“ proti znani obsodbi pred laškimi porotniki. To sodišče je sestavljeno iz predsednika in šestih dvornih svetnikov (med njimi tudi g. Budau). — Urednika je zastopal dr. Jos. Lenoch, znani odvetnik dunajski, rodona in duhom Čeh. Nasprotnika je zastopal dr. Jos. Kopp. Ker je dr. Lenoch zastopal celjske Slovence v neki pravdi pri upravnem sodišču, je začela obravnava se le ob 12½ popoldne. Med tem se je zbralo v dvorani več časnikaarjev, ki so popraševali dr. Koppa o naši obravnavi. Dr. K. je jednemu časnikarju pripovedoval glavne poteze in potem dostavil (da je naš urednik poleg tega ni slutil): No, na celi reči nič ni! Pri nas ne pade nikomur na um, da bi tožil za kaj takega. Ali tam doli na jugu imajo prav posebne odnose, kjer se lasajo Italijani in Hrvatje (!). Jaz bi zastopstva niti ne bil sprejel, da nisem bil naprošen od strani svojih tovarišev v Gorici, ki so proti meni jako ljubezni in mi dajejo veliko zasluzka. — To je smisel besed dr. K. Ne vemo, ali mu bo ljubo, da pridejo v javnost, na kar ni mislil. Ali tem besedam pripisujemo veliko važnosti, ker so gotovo najboljša obsodba Travanove tožbe, ki je računal edino le na — prav posebne razmere pri goriški poroti. Ako bi „Soča“ izhajala v Ljubljani, ali ako bi bil urednik postavljen le pred slovenske porotnike, bi se gotovo ne upal priti na dan s takimi tožbami.

Dr. Lenoch je izvrstno zagovarjal pritožbo ničnosti. Ali kaj pomagajo najboljši razlogi, ko ima kasacijsko sodišče roke zvezane, da se ne more spuščati v stvarno presojevanje. — Obravnava je trajala skoro tri ure. Sodišče je odklonilo pritožbo in priznalo nasprotniku 80 gld. za stroške.

Tako je končala v zadnji instanci ta pravda.

S to pravdo je bila v zvezi neka preiskava proti Travanu, ker je ta kot priča pri obravnavi prišel v očitno nasprotje z drugimi pričami. Kakó je končala ta preiskava, ne vemo, dasi bi nam moralo biti naznanjeno. Travanovi prijatelji so pripovedovali, da je vsa ta reč vržena pod klop. Chi vivrà, vedrà!

„Slovanska knjižnica“. Izšel je 31. snopič, ki prinaša pričetek večjega dela „Slike iz Prage“ iz peresa slovečega češkega pisatelja Edvarda Herolda, poslovenil Josip Faganelj.

„Kažipot“. — Slavna županstva, ki niso še tega storila, naj blagovolé v najkrajšem času podati svoje podatke, kakor smo prosili v posebnem pismu. Prosimo pa, da se na pisma prilepijo znamke za 5 kr., ker drugače moramo plačevati kazni. — Tudi narodna društva prosimo, da nam pošljejo svoje podatke, kakor lani. Čas beži!

Goriška pošta. — Pritožbe postajajo čedalje gostejše! Največ posla ima ta poštni urad s Slovenci, a uradniki niso sposobni za to službo! Posebno pri odpravnistvu gre vse narobe! Naši listi imajo hude dni. Mesto v Zagreb gredo na Žago; mesto v Gradež gredo v Gradec itd.! — Dà, niti čitati ne znajo več tamkaj! Gabršček, Goljevšek, Gabrijelčič — to so imena, katerih ne znajo razločevati! Tudi ne vedó, kaj tiče društvu „Sloga“ in kaj časopisu enakega imena. Večna konfuzija! In vse to moramo plačevati s svojimi novci! Poštno ravnateljstvo se čisto nič ne briga za vse naše pritožbe! Naši poslanci bodo morali povedati tej gospódi, kar ji tiče! Takó ne more iti dalje!

Drsaljšče v Rožni dolini prične takoj, ko pritisne mraz. Zadnja leta je bila na drsaljšču vselej prav živahna zabava za drsalce in gledalce. Cene in druge podrobnosti naznanijo posebni lepaki.

Lov na slovenske otroke začeli so na silovite načine nekateri ljudje, ki bi po svoji službi nikakor ne smeli mešati se v take reči. Lazijo od hiše do hiše k slovenskim starišem, katerim obljubujejo »hribce in dolince«, ako pošljejo otroke v laške šole. Le redko kdo jim gre na limanice. Rojaki, pazite na svoje znanee, da se nikdo ne bo dal pregovoriti ali ustrahovati. Neki »capocontrada« je baje grozil ljudem celó s tem, da jih poženo iz Gorice, ako ne pošljejo otrok v laške šole. — Pozor torej!

Danes so prišli naznanit nam nov nad vse meje drzen slučaj. Mestni stražnik M. je prišel učeraš v tovarno mila, kjer dela več Slovencev, katere je zapisoval in prigovarjal jim z lepo in z grdo, da morajo poslati otroke v laške šole.

Uprašamo: Ali je to naloga mestnih stražnikov? Sicer bo o tem govora še na merodajnem mestu.

Slovenci in porote. — Povodom letošnjega zasedanja porotnega sodišča smo dobili goriški Slovenci nov dokaz, kakó prezirani smo v domači hiši. Čitateljem našim je znano, da so bile pripravljene nekatere tiskovne pravde, v katerih so bili vsi spisi od prve do zadnje pike v slovenskem jeziku. Ali sodišče je dalo vse te kupe spisov prevesti na italijanski jezik; to delo je izvršil zapri-seženi tolmač dr. N. Tonkli, ki dobi za svoje dejo blizu 250 gld. Kdo plača to svoto? Pri sodišču pravijo, da boste morale plačati stranki! Slovenci se torej niti pravdati ne bomo mogli v svojem jeziku. Slovenske uloge še milostno sprejmejo, ali dajo jih prevesti na laški jezik in za drag denar na — naše stroške! Kdor se bo hotel izogniti takim ogromnim stroškom, bo moral izdati svoj jezik in tožiti se v tujem, laškem jeziku! — Plačilni nalog se ni prišel; ali ko pride, bomo skušali papeti vse moči, da si zagotovimo vsaj toliko pravice, da se bomo smeli vsaj tožiti v slovenskem jeziku!

Za „božičnice“ v Gorici, Pevni in Podgori so darovali usnja in podplatov gg. Hausner in Lokar v Gorici, Kristina Lokar v Mirnu, Jakl Franc v Rupci, Culot Alojzij v Robatišču, Casagrande Karol v Gosposki ulici, Lukežič Andrej iz Savodenj, Drufovka Ivan v Gorici.

Letos bodo zopet ogromni stroški z božičnicami. Kdor kaj more, naj priskoči na pomoč z denarjem ali z blagom; vse se hvaležno sprejme.

Za telovadno opravo so dalje darovali „Goriškemu Sokolu“ gospodje: Anton Klančič Pogori 50 kr., Anton Jerkič v Gorici 90 kr., c. kr. notar Josip Kavčič v G. 80 kr., Ivan Mercina v G. 50 kr., Šenk 20 kr., M. Fabijan 40 kr., Jak. Jeras 20 kr., krémar Peter Birska 2 gld. v G., krémar J. Cej v G. 2 gld.

Zadnje dni je izdal „Sokol“ lepo svoto denarja za telovadno orodje — a vse to je šele začetek. Zató naj podpira kdor more. — Še nekaj! Splošno se priznava velika važnost tega društva za Slovence v Gorici. Prav! A koliko udov ima v boljših krogih slovenskih? Malo! Vsak zaveden Slovenec v Gorici bi moral biti član tega društva!

Irredentovsko roganje. — Vsa irredenta je po koncu! Vriska in pleše v omočnem veselju, ker je zmagala c. kr. avstrijsko vlado. — Jeden glavnih irredentovskih listov je celo dejal: „In potem govoré, da kričanje nič ne pomaga!“ Prav zanimivo! — Nam Slovencem pa je zakuril še posebe: Saj Slovenci molče, oni so torej zadovoljni z laškimi napisi! Zgago dela le par srboritežev na Dunaju! — Vidite, dragi rojaki, takó tolmačijo vaše molčanje in potrpljenje!

Odgovor „Corrieru“. — Naši čitatelji vedó, kaj smo rekli goriškemu tiskarskemu društvu zaradi neumestnega govora predsednika proti nemu poslovodju naše tiskarne, ki je baje zaklical v seji mestnega starasinstva „živio“. Vsi udje istega društva, ki so v službi v naši tiskarni, so vsled tega izstopili. Učerajsnji „Corriere“ je jako v skrbeh za društvo, ki je zgubilo precej članov, in pravi, da ta izgled bi morali posnemati vsi tisti Italijani, ki imajo v službi Slovence, da ti ne smejo biti člani nobenega takega društva, ki ni v soglasju z italijansko narodnostjo. — Na to odgovarjamo:

1. Slovenska društva hočejo ostati v miru in popolnem sporazumljenju z ital. narodnostjo, le z židovskimi in irredentovskimi hujskati ne marajo nikake zveze.

2. Ako imajo premnogi Italijani slovenske služabnike, je to le njim v korist, ker z njih pomočjo lové slovenske groše. Naj le odslovejo slov. služabnike, saj potem bodo vsi Slovenci rekli: kam ne smejo iti. Za iste služabnike se že kmalu dobé slovenski gospodarji, ki bodo mogli vzdrževati sebe in služabnike z zaslužkom iz slovenskih rok.

3. V naši tiskarni služi že zdaj 14 oseb; upamo, da jih bo v kratkem več — v laških tiskarnah pa manj: Ker je pa laško tiskarsko društvo zatrobilo v protislovenski rog, nastala je živa potreba, da se osnuje slovensko podobno društvo.

To je naš odgovor! Ako bo kdo goriških Lahov poslušal „Corrierove“ extravagance, dobi primeren odgovor od svojih slovenskih kruhodarcev. Punctum!

Porotno sodišče. — Učeraš teden se je vršila obravnava proti 26-letnemu Francu Marušiču iz Opatjegasela, ker je v noči 30. sept. spremljal od plesa domov Antonijo Boneta in skušal nročiti na nji zločin posilstva, kar se mu pa ni posrečilo, ker je na njeno upitje prihitel njen brat in se nekdo drugi, da je Marušič pobegnil. Dobil je 18 mesecev trde ječe.

V petek je sedel na zatoženi klopi 19-letni Josip Terpin iz Št. Ferjana, ker je 10. aprila, ko sta se pretepala njegov oče in neki Anton Maligoj, vrgel je v Maligoja kamen in zadel ga v glavo, da je vsled te rane umrl 21. julija. Dobil je 5 mesecev trde ječe z enim postom vsak mesec.

V soboto je stal pred porotniki 17-letni godec Franc Ferman zaradi tepežke. Dobil je tri tedne zapore, ker so porotniki potrdili prestop v zmislu §. 335 k. z.

V torek je pa sedel na zatožni klopi 27-letni Peter Čufer Ivanov z Oblok pri Grahovem; obdolžen je bil zločina uboja. Predsedoval je svetnik Goriup; drž. pravd. je zastopal nam. Sanzin; zagovarjal ga je dr. Grazia Luzzatto.

Porotniki so potrdili zločin in sodišče ga je obsodilo na 3 leta trde in poostrene ječe.

S tem je bilo končano letošnje porotno zasedanje. V vsem skupaj so bile le štiri obravnave, katerih nobena ni trpela nad en dan.

Dober vzgled nam dajejo Italijani v borbi proti slovenskim napisom. Celó v takih okrajih, kjer so v manjšini, a so sodišča slučajno v italijanskem mestu, zahtevajo izključno laške napise. — Kakó vse drugače je pri nas Slovencih. Mi smo pa zadovoljni z nemško-slovenskimi napisi tudi v čisto slovenskih okrajih! A kaj to: celó nemško-laške napise mirno gledamo! Na sežanski postaji so napisali c. kr. pošte le nemško-laški! Neverjetno, a resnično! In Sežanci trpé tako poniževanje svo-

jega jezika! Južna železnica ima le nemško-laške napise na slovenski zemlji. Da, v Rubijah je napravila celó samo laške napise pri straniščih. Finančne postaje imajo večinoma le nemško-laške napise! In mi Slovenci krotko molčimo! Prav imajo irredentovski listi, da se nam rogajo! Zaslužimo to v polni meri! Vsak narod doživi tako prihodnost, kakoršne je vreden! Mi Slovenci smo vredni palice v svoji zaspianosti in narodni mlačnosti, in s palico nas tudi tepejo. Da bi nas vsaj to spametilo!

Cvetje po zimi. — Celó razni dunajski listi pišejo o raznem cvetju v goriški okolici. Neki Podgorec je prinesel v sredo v naše uredništvo cvetje plemenitih jagod in jedno popolnoma zrelo jado, ki je debelo kakor droben oreh; zraven je še več nezrelih jagod. — In to o sv. Miklavžu!

„Agro Manfalconese“. — Konsorcij za namakanje tržiške ravani je imel 1. t. m. prav vihareni občni zbor v Ronkak, ker je veliko Furlanov, ki ne marajo za namere tega konsorcija. Pri tem zborovanju jih je zastopal tržaški odvetnik dr. Dompieri. — Predsedoval je vitez Dottori, ki se je prizadeval na vso moč, da bi mašil usta Dompieriju. Ali ta se ni dal kar tokó lahko ugnati v kozji rog in je odločno nastopil proti predsedniku in večini. Govoril je prepričevalno in dokazoval, da ogromna svota denarja 1.800.000 gld. bi bila vržena v vodo skoro brez koristi. Zató predlaga v imenu opozicije, ki ima nad četrtino vse zemlje, naj se konsorcij razpusti. — Ta predlog je večino kar presvetil. Prvi je govoril proti Dompieriju dr. Pajer. Hvalisal je vladu, ki gotovo ne dovoli, da se konsorcij razpusti. Furlanom pa ni treba biti v skrbeh, saj 40% da država, 40% da dežela in le 20% dajo posestniki. — (Ako se to zgodi, plačamo Slovenci le za to furlansko ravan več nego dobimo v 30 letih od dežele!) — Tudi vladni zastopnik se je izrekel proti razpustu konsorcija. — Toda dr. Dompieri se ni dal oplasiti. Po majhnem ropotu mu predsednik vendarle dá besedo in na to odgovori Pajerju in vladnemu zastopniku precej rezko; končno predlaga, naj se čim prej skliče občni zbor, kateremu naj se predlaga razpust konsorcija. — Odgovarjal mu je naposled se conte Mantico.

To zborovanje nam dokazuje, da v Furlaniji sami je veliko ljudij, ki nasprotujejo namakanju ravani, dasi plačujejo le 20%, ker vidijo, da še oni mali prispevek bi bil zavržen. To bodi nam Slovencem v pouk, da ne bomo bolj furlanski nego Furlani sami!

„Primorski List“. Čegar fikfakovstvo in breznačelnost je ožigosal dopisnik iz duhovskih krogov v „Soči“, se je spravil na ljubljanski shod zaupnih mož na takó drzen in grd način, ki se prav nič ne zлага z vestjó in častjó duhovnega pisatelja. Že naslov „Shod liberalcev v Ljubljani“ je naravnost škandalozen! Na vsak način hočejo imeti liberalce, da tolčejo po njih! Naj pazijo, da jih zares ne prikljujejo na Slovensko, kajti če se kdaj zatrosijo liberalci na Slovensko, bo to le zaslug večnih hujšakcev in obrekovalcev, ki se zbirajo okoli „Prim. L.“ in „Slovenca“. — Program zaupnih mož je „Pr. L.“ verski indiferentizem. Današnja „Soča“ je objavila sprejete resolucije; kdor jih prečita, uveri se, kakó zlobno je tako pisarenje! — Na prvi strani „Soče“ je doslovno ponatisnen govor staroste slovenskih politikov, v borbi za narodove svetinje osivelega Luke Svetca. Kdor bo čital ta govor, uveri se takoj, kakó krasno je govoril Svetec o verskem čustvu slovenskega naroda in kakó nam ga je treba podpirati, širiti, poživljati. Uveri se pa tudi, da Luka Svetec je zabrusil nekim ljudem v obraz nekatere bridke resnice, ki so zadele sicer v sršenje gnezdo, a zategadel niso nič manj resnične. Ali nekih resnic ti ljudje ne marajo slišati! Vsled tega toliko udrihajo po Svetcu in celem shodu!

„Prim. L.“ so resolucije izključno

„kranjske“, ker ne obsegajo kulturnega edinstva Slovanov, jugoslovanske ideje, izjave o enotnem slovanskem jeziku, o sprijaznjenju Avstrije z Rusijo itd. — Ali kdor prečita že prvo resolucijo, uveri se takoj, da se ondi naglaša „kulturna vzajemnost v vseh slovenskimi plemeni“, a vse resolucije so pisane v imenu slovenskega in hrvatskega naroda! — „Prim. L.“ naj torej vsaj čita prej, predno o čem blebetá, ali pa naj se potem ne huduje, ako dobí od kake strani odgovor, da: vedoma laže in slepi čitatelje. — Da se pa shod ni baval z enostnim slovanskim jezikom, je naravno, ker prvi shod zaupnih mož se je baval za zdaj (in to naglašajo tudi resolucije) le z najglavnejšimi aktivnimi upravljanji; vse drugo pride pozneje na vrsto, saj je bil obseg resolucij za prvi shod itak veliko preobširen. Le počakajte, pride vse na vrsto; bomo videli, kakó se boste potem zvijali uprav proti takim točkam zaupnega shoda! Kar se tiče ostale točke, se je shod izrekel proti koaliciji in proti trozvezi, ker obe ste naperjeni proti Slovenstvu; a kakó se vede isti „P. L.“ proti koaliciji in trozvezi?

Dosti! Vse blebetanje „P. L.“ ima edino le namen: hujskati proti shodu, dasi z vsako črko bije le sebi po zobeh. Kaj njemu mari za to! On že vé, kaj hočejo njegovi redniki, katerim služi. Za resnico, za vest se ne briga, saj za take nepotrebne reči ne dobiva počenega groša! Če pa gospodje mislijo, da s tekim orožjem uženejo ves narod v kozji rog, da bo služil njihovim sebičnim nakanam, motijo se jako. Naj gledajo, da nekega dne se ne bodo bridko kesali! Več ne rečemo!

Radodarni doneski. — Za „Slogine“ zavode je došlo od zadnjega razkaza našemu uredništvu.

Gospa Amalija udova Jakopič v Gorici 10 kron. — Ko so prvič slišali vibrano novo zvonjenje za katoliško cerkev in domovino vneti Livčanje, zložili so: N. N. 5 gld., po 1 gld. gg. Fr. Bogataj, A. Hrast, J. Medvež, I. Šekli, Fr. Šturm, gospa Ivana Hrast in Nekdo; po 1 krono pa Bl. Kos in J. Kristan. — Starašine v Mirnu zložili pri kozarcu vina 2 gld. 65 kr. — Gosp. naduč. Miha Zega v Kanalu 1 gld. — Županstvo v Renčah 50 kron. — Gosp. Rajmund Žnidarčič, župan v Renčah, 3 gld. — Dne 22. nov. pri slavnostnem obedu o priliki podeljenja zlatega zaslužnega križca županu in poslancu g. Ant. Klančiču v Podgori zložili gostje 18 gld. — V veseli družbi po poroki g. Iv. Čaharije na Nabrežini zbrali 2 gld. — Tolminski tamburaši pri zajčevi večerji 3 gld. — Goriška Slovenka v Rubijah 1 gld. — Gospa Nini Gregorič nabrala v veseli družbi v gostilni g. Ant. Lešana v Prvačini 2 gld. 5 kr. — V veseli družbi pri g. Mozetiču v Solkanu zbrani kupei iz tolminskega, kanalskega in goriškega okraja 3 gld. 20 kr. — Gosp. Ludovik Podgornik izročil je 4 gld., katere je zložila vesela družba v krčni g. Petra Podgornika. — Puntar Gor. kazni 2 gld. — Kmetje in prijatelji iz kanalske, idrijske, anhovske in ajbske zložili 2 gld. 25 kr. — Ob poroki vrle Maričke Dugulin in vrlega Fraua Cotiča v Škrbini dne 28. nov. zložili svaťe 6 gld. 5 kr. — Gosp. A. Š. v K. (zakasnjeno) 1 gld. — Nekateri strojarji v Zagradu 1 krono. — Veleč. g. Jos. Filipič, dekan v Ločniku, 5 gld. — Č. g. Anton Pahor, vik. v Krombergu, 5 gld. — Iz Kobarida 5 gld. namesto obsodbe radi neke praske.

— Vesela družba v Cerovem v krčni g. J. Makuca dne 5. dec. zložila 7. gld. 50 kr. — Pri ženitnini Blaževih v Prvačini zbrani svaťe zložili 4 gld. 50 kr. — V prvaškem zupnišču v priliki praznovanja župnega patrona sv. Andreja zbrani gostje zložili 7 gld. 50 kr.

Darove, ki so nam došli dalje po položnicah poštne hranilnice, objavimo prihodnjic.

„Slogin“ denarničar je zbral: Gosp. Fr. Blažon, železn. uradnik v G., 2 gld. — V pušici pri Likarju 77 kr. — S. A. 1 gld. — Gosp. Ivan Drufovka, trgovec v Gorici in Sežani, 6 gld. — Prof. g. Iv. Ivančič 10 gld. — Trgovci gg. Koren, Rožane in Kavčič po 1 gld. — Prof. g. A. Kragelj 2 gld. — Velep. g. Leop. Bolko v Črničah 2 gld. — Prof. g. A. Šantelj 2 gld.

„Slogini“ zavodi letos ne bodo imeli božičnice po dosedanjem zgledu. Otrok je silno

veliko, a vseh ni mogoče obdarovati. Vendar dobé revni otroci tudi letos oblačila in drugih potrebščin. V ta namen so došli doslej sledeči darovi: Alfred grof Coronini 20 gld. — Po 5 gld. so darovali: A. baron Winkler, dr. A. Mahnič, A. Pavlica, Neimenovanec, dr. Kerševan in gospa Fogarjeva pri Mostu. — Gospa Lisjakova 3 gld. — Nekdo na Placuti 2 gld. — Veleč. g. župnik Milost 1 gld. — Neimenovanec 1 gld. — Neimen. 2 gld. — Prof. T. Čerin 2 gld. — Dr. N. Tonkli 2 gld. — Svečar J. Kopač 1 gld. — Trgovca Koren in Kavčič po 1 gld. — Notar J. Kavčič 2 gld. — Dr. Jos. Abram 2 gld. — Mons. Kofol 1 gld. — J. Sinigoj v Mirnu 1 gld. — Gosp. Ant. Rudež v G. 1 gld. — Vodja gluhozemnice Lenardič 1 gld. — Prof. dr. Fr. Kos 1 gld. — Bog povrni!

Bog ohrani med nami toliko rodoljubje! Odlična hvala požrtvovalnim rojakom!

Nesreče. — V Solkanu se je unela obleka neki 12-letni deklici, da se je hudo opekla in tudi oče, ki jej je prihitel na pomoč in jo rešil. — V Marušičevi hiši v Solkanu je nastal ogenj v podstrešji; pogasili so ga še o pravem času, sicer bi bila nastala lahko velika nesreča, kajti blizu tam je shranjena slama. — V Zadlazu pri Tolminu so pogorele v petek štiri hiše. Ženo posestnika Skavnikarja je strah zlomil takó hudo, da so jo morali previehati. Zavarovan je bil samo jeden gospodar. To je prav žalostno! — V Bukovici je umrl nagle smrti 70-letni Anton Gregorič. — V Idrskem pri Kobaridu je padel 22. nov. Anton Sivec raz strehe, katero je prekrival; ostal je takoj mrtev na tleh. Zapustil je štiri nedorasle otroke. — V Gorenji Trebuši je neka žena zadušila v spanju svojega pet tednov starega otroka. — Na dan sv. Cecilije je vozil Janez Urbančič deske iz Čedad domov. Blizu Čedad sta se konja splasila in voznik je prišel pod voz, ki ga je pretrgal čez pas. Umrl je čez par ur. Zapustil je devet otrok. V Vipolzah je padel neki zidar po stopnicah in se ubil; bil je vinjen. — Torej lep venec samih nesreč! Bog se usmili!

V Ločniku bodo letos zopet kuhali otrocičem v tamošnjem zabavišču družbe sv. C. in M. Zategadel se obračamo do rodoljubnih src, da bi poslala: krompirja, fižola, kaše, sadja ali zabele, kar in kolikor kdo premore.

Ostala Slovenija.

Koroško. — (Slovensko uradovanje).

Pri zadnjem velikem shodu v Celovcu se je govorilo tudi o slovenskem uradovanju. Tožilo se je, da se vsi uradi branijo slovenščine, in kako smo Slovenci s svojo malobrižnostjo v veliki meri sami krivi, da naš jezik ne pride do javne veljave, ker se ne poslužujemo svojih ustavnih in že pridobljenih pravic. Kot vzroke navaja govornik: število tistih, ki se poganjajo za pravico slovenščine, je zelo pičlo. Velika množica ljudstva slovenskega ne mara dosti za ravnopravnost slovenščine čes, ona je po veliki večini zadovoljna z nemškim, oziroma laškim uradovanjem. Le malo, premalo je značajnih mož, ki branijo domovinske in narodne pravice. Ako hočemo zmagati, moramo spremeniti način in načrt svojega vojskovanja: namesto „drobne vojske“ moramo upeljati korporativno, to je vojskovanje v večih trupah. Nasvet smo izdali, naj se slovensko uradovanje začne pri občinah. Do sedaj so znane le štiri občine, ki slovensko uradujejo. — To je pač silno malo. Zato, rodoljubi koroški, z vso žilavostjo in vztrajnostjo delajte na to, da pridobite kolikor mogoče občin za slovensko uradovanje. Ne ustrašite se denarnih žrtev. Če župan ne zna slovenski uradovati (sad nemških šol!), vzemite tajnika zmožnega obeh jezikov. Krajne posojilnice naj vam gredo na pomoč. Vzglede naj vam bodo česke „založne“, katere dajajo 500 gl. in še več vsako leto za narodne namene. B o d i m o vsikdar in povsod odločni in neizprosni na svojem mestu, pa se nam bode bolje godilo.

— (V Kotmaro vas) sklicalo je „katol. pol. in gospodarsko društvo za Slovence na

Koroškem“ shod. Udeležitev bila je ogromna, navdušenje velikansko. Zborovanje je vodil društveni podpredsednik g. Legat. Vladnega zastopnika ni bilo; pač pa se je trdilo, da je bil mej zborovalci preoblečen redar iz Celovca. Na shodu so govorniki razpravljali socialno uprašanje s posebnim ozirom na kmete, občinske volitve, šole in druga važna uprašanja. — Le krepko in vstrajno naprej!

(Iz Velikovške okolice). — Občine okolo Velikovca so imele te dni občinske volitve. Bili so trdi volilni boji. Slovenski rodoljubi so storili svojo dolžnost. V Ovbrah in Št. Petru se je volilo polovičarsko; pol odbornikov je menda naših.

Kranjsko. — (Shod zaupnih mož) v Ljubljani, ki se je vršil uteraj teden, moremo imenovati pričetek boljših časov na Slovenskem. 456 odličnih mož zbralo se je v Ljubljani in določilo skupnemu postopanju tak program, da se ga mora veseliti vsak Slovenec, vsak katolik, vsak Slovan, vsak Avstrijan. Današnja „Soča“ je pričela pri našati poročilo o shodu; objavila je tudi popravljene resolucije. Vsakdo naj si jih dobro ogleda in po njih naj sodi „narodno stranko“ ne pa po blebetanjih in obrekovanjih nekih listov in ljudij, ki imajo pred očmi vse drugo, nego prave koristi slovenskega naroda.

(V katakombah ne gremo! Tako piše Ljubljanski „Slovenec“ od ponedeljka z ozirom na najnovejši žalostni dogodek, da je bil odpravljen že napovedani slov. misijon. „Slovenec“ piše mej drugim: „...Odrinjeni so bili tržaški Slovenci že do sedaj povsod, jedino le v cerkvi so imeli še priliko poslušati božjo besedo v domačem jeziku. Sedaj se je ost zemljelačnih Italijanov obrnila tudi proti cerkvi, ter jej hoče braniti, slovenskim svojim otrokom drobiti kruh besede božje v domačem jeziku“. Potem pa nadaljuje: „Ako bi se pa vkljub temu (posredovanju državnih poslancev) ne omogočilo obhajanje misijona v Trstu, tedaj pa izjavljamo, da bi bili vsi Slovenci prisiljeni v najstrožjo opozicijo proti sedanji vladi, ker bi ta dogodek prejasno pričal, da mi kot katolici in Slovenci nimamo nobenih pravic. V katakombah katolici Slovenci, vedno zvesti svojemu vladarju, ne gremo, marveč zahtevamo, da ostane naše, kar je našega in pripravljene smo v ta namen porabiti vsa tudi najskrajnejša zakonita sredstva, da branimo svoje pravice proti vsakemu“.

Tako „Slovenec“! Moška beseda! V tem smislu pogumno naprej, in bomo največji prijatelji! —

(Shodu zaupnih mož) — v Ljubljani poslal je v imenu saborskega kluba stranke prava njegov predsednik dr. Frank na dr. Ivana Tavčarja to-le brzojavko: „Naj bi pripomogel današnji sestanek k oživotvorenju naših in vaših narodnih teženj v duhu zjedinenja, slobode in kulturnega napredka! Živeli vrli slovenski domoljube!“

Štirsko. — (Občinski odbor celjske okolice) sklenil je v svoji izvanredni seji dne 2. dec. t. l. peticijo, katera se je tudi že doposlala državnemu zboru. V tej peticiji navajajo se vzroki, zakaj je Celje središče spodnjega Štirskega, in da je edino mesto Celje primerno za slovensko-nemški gimnazij, ne pa Št. Jurij ali Žalec. —

(Odvetniski izpit) — z najboljšim vspehom napravil je v Gradci dne 4. t. m. g. dr. Fran Rosina, poprej koncipijent pri dr. Sernecu v Celji. — Čestitamo!

(Narodni dom) — v Celju stal bo po prevdanku, kateri je predložil kranjski deželni inženir g. Hrasky ravnateljstvu posojilnice, blizu 200.000 gl. Izvolil se je posebni stavbeni odsek, in začel že izvrševati svojo nalogo z nakupovanjem stavbenega gradiva. Tako se delajo sedaj priprave, in ko pride pomlad, začelo se bo dvigati zidovje „Narodnega doma“ v Celju, ki bo vidna priča slovenske pridnosti in štedljivosti

ter neovrgljiv dokaz, da ima Slovenec v Celju svoj dom, da je Slovenec tukaj doma. —

(Smrt vsled uboda s šivanko). — Pri Št. Rupertu nad Laškim trgom na Štirskem predrla si je 32 letna kmetka hči Ana Senica s šivanko mozol na gornji ustnici. Šivanka je bila menda zarjela in rja je ženski zastrupila kri. Ustnica je pričela otekati in v kratkem bil je ves trup silno otekel. V 10 dneh je umrla ženska.

(V Gradci) — so vpeljali električno razsvetljavo po mestu.

Od Drave. — Med tem, ko se delavci po večjih mestih poganjajo na vse kriplje za splošno volilno pravico, ki pa bo, če se tudi vresniči, splošnemu obubožanju ravno toliko koristna, kakor milijonarji Hirsch in Rothschild, iznašli so naši delavci tu v Podravju drugo sredstvo, s katerim si hoté zboljšati svoje stanje, namreč selitev v Brazilijo. Takó je v preteklem tednu iz jedne same župnije odrinilo preko morja 20 osob, med njimi tudi nekaj žensk in otrok, ki so takó rekoč skrivoma zapustili svojo domacijo ter jo popihali, skrivajoč do poslednjega trenutka svoj namen in še le iz Vidma ali Genove pošiljali zaostalim znancem svoje pozdrave. Da so se skrivali, temu ni bila toliko kriva negotovost, da jih ne pusté preko meje, marveč razni dolgovi, katere so tu napravili ter hoteli jih s tem zbrisati, da se odtegnejo upnikom izpred očíj na zmerom. Dasi se med temi emigranti nahaja marsikateri malopridnež, ki se je boril z bēdo samó radi tega, ker s svojim zaslužkom ni hotel varčno ravnati, o katerem je móči že naprej prerokovati, da tudi v Braziliji ničesar ne prihrani, ipak moramo zavedni Slovenci to emigracijo odločno obsojevati. Med izselniki nahajajo se izključno le rokodelci, kakor: mizarji, krojači, tkalci, kovači itd., katerim še v domačem kraju doslej ni manjkalo dela in zaslužka, ker so bili brez tekmecev ter bodo sedaj po odhodu težko pogrešani v domaciji.

Toda dolgovi in deloma lahkomišljenost so jih prognali. — Pred nekaj leti odpotovalo je od tod več delavcev v severno Ameriko in sicer na svoje stroške, ki so spočetka Ameriko na vse kriplje hvalili ter zvalili še druge za seboj, toda letošnje leto so pošiljali domú samo pritožbe in koprneče želje po domovini. Izselniški pród v Brazilijo pa se je odprl še le lanijsko pomlad in sicer po prizadevanju italijanskih agentov in njih zavetnikov Nemcev, delujočih na vse kriplje na ponemčenje slovenske zemlje do Adrije. Saj je bilo čitati v časopisih, kakó je lani po odhodu prvih izselnikov glasoviti Schönerer vabil Nemce, naj pridejo, da posedejo zemljo, katero zapuščajo Slovenci. Ta klic naznačil je torej dovolj jasno, da izvabljenje našega ljudstva za morje ni nič drugega nego zvita italijansko-nemška spletká, ki nastavlja svoje limanice med nezavednim našim prebivalstvom ter nam natihoma odpravlja naš národ v pogubo. Prvi izselniki v Brazilijo pisali so že lanijsko jesen nazaj, da se v kratkem zopet vidimo, toda, ker se doslej še nikdo ni vrnil, smemo soditi, da tje kaj priti je lahko, vrniti se nazaj pa težavno in tudi maloprospešno, kajti kot veliko čudo bi se smelo smatrati to, da bi se kdo vrnil iz Brazilije, pa ne pri nesel s seboj kake bolezni.

Marsikdo utegne reči, da naj bi skrbele občine in uplivni možje sploh, da se ta izselitev zapreči. Toda to je lože reči nego izvršiti. Kakor rečeno, izselniki skrivajo navadno svoj sklep do poslednjega trenutka, potem pa zginejo po železnici kakor kamen, ki ga vržeš v vodo. Ob enem pa imajo tudi pripravljen izgovor, češ: pripravite nam boljšo osodo, pa ostanemo domá; dokler pa tega ni, pa nam nihče ne more braniti iti za kruhom. Krasti ne smemo, naše delo se več ne izplača, dobrosrčni ljudje postajajo čedalje bolj redki, torej nam je tudi vsak up po boljši prihodnosti že splaval po vodi...

Na tak izgovor ne more tudi najboljši človekoljub odvrniti nič drugega nego priznati, da je žalibog res takó in da se smé ta izselitev smatrati kot nekaj protest proti sedanji

vladajoči sistemi, ki je zavozila vladni voz že toliko pod pot, da bi res vsak davkoplačevalec najrajše zbežal, ko bi mogel tako z lahkim srcem, kakor delalci, zapustiti svoja z bremen obložena posestva v domačiji. Delavci po mestih in tovarnah res narejajo „štrajke“ in sklepajo resolucije glede na upe-ljanje splošne volilne pravice, toda ta uporni protest proti sedanji sistemi se nam zdi dokaj premalenkoten, da bi mogel v tej za-devi kaj spremeniti. Če pa jamejo delavci kar tropoma bežati iz dežele, če jamejo na ta način opustošati sela in vasi, potem bo vlada primorana, ozirati se na ta tih, toda osodepoln protest, ter na vsak način nekaj ukreniti, da se polajša nižjim slojem njih težavno, da, skoro neznosno stanje. (Ne ve-rujemo, da bi se to dalo izvršiti. Ured.)

Če je torej koalicija smatrati le kot zveza veljakov in bogatašev, učinimo res, vsaj mi Slovenci, najbolje, da od nje prav ničesar ne pričakujemo. Naj dobimo od nje zahtevano preosnovo volilne pravice, ali ne, smemo biti zagotovljeni že naprej, da ona tem, kateri so najbolj potrebni, ne prinese kake pomoči, dokler se popolnoma ne spre-meni tudi sedanja vladna sistema. Kdor si domišlja, da bo že konec zla, če bo se-delo nekaj poslancev več v državnem zboru, kjer se bodo prepirali o osnovi slovenskih paralel na kaki gimnaziji med Slovenci, ali v obesanju par dvojezičnih tablic, on se pač zelo moti. Reven davkoplačevalec mora na tak prepir gledati z največjo nezadovoljnostjo, kajti mi vsi potrebujemo še drugih, zlasti davčnih reform, v prvi vrsti pa polajšanja preobilnih bremen; tu pa se vsled golega sovraštva nasprotnikov mlati dan za dnevom toliko prazne slame. Večkrat sem že čul reči kakega priprostega kmeta: „Cesar sami naj vzamejo vladno v roké, oni naj zavkažejo po svoji previdnosti, takó mora biti in ker so kaj blagega srca, smemo pričakovati, da se kmalu vse obrne na bolje!“ In naj reče kdo, kar hoče, vendar ta sodba prostaka le ni brez pomena, kajti ustava v državi, ki je skrpna iz toliko različnih življenj, kakor naša Avstrija, prinaša le splošno nezadovoljnost in gospodarski polom.

Mi štajerski Slovenci poznamo koalicijo kaj dobro po sliki, ki nam jo je načrtal v izvršnem svojem govoru naš vrli poslanec dr. Gregorec, torej se nam zdi popolnoma umestno, da naše prebivalstvo na vseh zborih in shodih tirja od slovenskih poslancev, naj izstopijo iz koalicije. Toda kaj vidimo? Mnogi veleučeni možje in poslanci se še sedaj ne marajo spomniti resnice besed „Vox populi, vox Dei!“ ter se še drže Hohenwartovega kluba, kakor klop kože. Bojimo se le, da se zavejo — prepozno. Kdor podpira sistemo, ki je pogubna blagostanja in tudi življenju tolikih siromaških rodbin, ki ima v prvi vrsti le skrb za interese bogatašev, klic po pomoči nižjih slojev pa ji je deveta briga, on si nako-pava na svojo vest težko odgovornost ne le pred sodbo zatiranega prebivalstva, marveč tudi pred Bogom. Dixi!

Razgled po svetu.

Državni zbor. — Poslaniška zbornica je vsprejela zakon o razprodajah. Potem so nadaljevali razpravo o zakonu proti pijančevanju. Ob tej priliki je naglašal minister no-tranjih poslov, da ta zakon tam ne zadošča v izdatno pobijanje pijančevanja, ampak v ta namen se morajo združiti cerkev, šola, no-vinstvo in društvo. Število koncesij za proda-janje pijač mora biti v pravem razmerju s številom prebivalstva. Predloženi zakon ima dvojno načelo: prvič, da pivnice morajo biti zaprte mej službo božjo, in drugič, da ima deželno zakonodavstvo pravico določevati o tem, kdaj se imajo zapirati ob drugih urah. Minister priporoča ta zakonski načrt, ker ima poleg nedostatkostij tudi mnogo blagih do-ločil. Ta zakon je bil končno sprejet.

V hrvatskem saboru se je poslanec Frank ostro pritoževal zoper rabo madjarščine

in nemščine pri železniških in drugih skupnih uradih.

Madjari bi na Reki radi ustanovili veliko obrtno šolo z madjarskim učnim jezi-kom. Laški Rečani, ki mrže Hrvate — dasi so na hrvaški zemlji — se temu ne bodo upirali, če le ne uvedó tudi hrvatskega jezika v to šolo.

Na Ogerskem so celo sodnije po se-danjem prenapetem političnem vetru omajane, da ne mogó soditi pravično, kakor je zopet pokazala neka pravda na južnem Ogerskem. — Rumuni so imeli zopet mnogobrojno obi-skani shod, na katerem so se pritožili zoper madjarsko nasilstvo.

Madjarizacija na debelo. — V proslavo 1000 letnice obstanka ogerske države je te dni 450 budimpeštanskih profesorjev in učiteljev spremenilo svoja nemška imena v madjarska. Saj take premembe stanejo na O-gerskem le 50 novč. kolka. „Modjari“ se tako pa lahko množé. —

Položaj na Ogerskem. — Opozicijske novine pišejo in službene jim ne oporekajo, da Hieronimiju in Szilagyju ni več mesta v ministerstvu, da skoro odstopita in sicer radi razprav v proračunu. Odstop ministrov pri-pisujejo želji krone. Ve se pa, da je vladina stranka v poslednji krizi hotela pustiti Hie-ronimija, in Szilazy ne more biti z Wekerlom v istem kabinetu radi njegovega zadnjega potovanja v Beč.

Car in minister. — Iz Petrograda javljajo, da je vojni minister Vanovski naznanil carju Nikolaju II. svoj odstop, kakor je bil to storil tudi Giers. Svoj korak podpiral je Vanovski s svojo starostjo in bolehnostjo. Na to ga je car pozval k sebi in z njim srčno govoril. Mej drugim prášal je car mi-nistra: „Do 2. nov. ni bilo govora v vaši starosti in bolesi, zakaj sedaj na enkrat? Pomislite, da vi ne služite carju, ampak do-movini. Ali morebiti nočete služiti pod me-noj?“ Na te besede ni ostajalo Vanovskemu drugega, nego i na dalje obdržati svojo službo.

Italijanski parlament je pričel svoje posvetovanje dne 3. t. m. Prestolni govor naglašá, da vlada mir po vsej Evropi in da nikdo ne misli na to, da bi motil ta mir. Splošno žalovanje na smrti rus-kega carja je izraz simpatij, ki je združil narode in vlade.

Vojna mej Japonsko in Kitajem. — Listu „Times“ poročajo iz Hieroshima: V Port Arthuru so Japonci pomorili skoro vse moško prebivalstvo. Mnogo kitajskih vjetnikov so zadušili, razkosali ali jim prerezali trebuhe. Japonci trdé namreč, da se je tudi civilno ljudstvo v Port Arthuru udeležilo bojev ter je streljalo raz okna. Japonski minister za vnanje stvari je izjavil svoje globoko obžalovanje na takih grozovitostih, zatrdivši, da hoče vlada spoštovati načelo človečnosti in civilizacije.

Raznoterosti.

Uboj v gledališki predstavi. — V Přemislu so dne 2. t. m. vprizorili diletantje nekega tamošnjega društva gledališko pred-stavo. V igri je imel obrtnik Tadej Čynski iz Jaroslava ulogo ogleduha in dnevničar Šolski igral je ulogo maščevalca, ki bi bil moral z bodalom usmrtiti ogleduha. Po ne-sreči je Šolski ubogega Čynskega zares ubo-del tako silno, da se je ranjenec umirajoč zgrudil na tla. Prestrašeni gledalci in igralci priskočili so ranjenemu na pomoč, prihitel je tudi zdravnik, toda vse je bilo zaman; Čyn-ski je umrl po nekaj minutah. Nesrečnega umorilca so zaprli, zaslišali ga na zapisnik, a ga zopet izpustili, dokler ga ne pokličejo pred sodišče.

Nesreča na železnici. — Železniški sprevodnik Karol Strek padel je v sredo blizu Gornjih Ležeč raz vlak. Po nesreči prišel je

pod kolesa, vlak ga je povozil in mu strl telo tako, da je nesrečnež obležal takoj mrtev.

Potovanje cesarice. — Njeno Veličan-stvo, naša cesarica, dospela je 3. t. m. zjutraj v grad Miramar in odpotovala o poludne v Algir na parniku Miramar. Ker je pa bilo morje jako viharno vsled hudo divjajoče burje, zateči se je moral parnik v puljsko vojno pristanišče. Od tam je nadaljevala visoka gospa svoje potovanje po železnici in šla te dni skozi našo Gorico v Marselj na južnem Francoskem, od koder se odpelje v afriški Algir. Vrnivša se, obišče nekatera večja me-sta v Španiji, Franciji in Italiji.

Izdajatelj in odgovorni urednik A. Gabršček. Tiska Goriška Tiskarna A. Gabršček v Gorici.

I. Cej gostilničar v Židovski ulici št. 5 toči na-ravno brisko vino.

Franc Bensa v ozki ulici št. 8 v Gorici prodaja vsakovrstno usnje podplate, kopita, sploh vsa orodja in potrebščine za čevljarje. Zagotavlja dobro blago po zmernih cenah zato se sl. občinstvu priporoča za obilen obisk.

Karol Drašček pek Riva Corno št. 4. v Gorici.

Podružnica za razprodajo kruha se nahaja v Semeniški ulici št. 2.

Novine Franc,

mizarski mojster, imá svojo delavnico v Ozki ulici (Via Stretta) v Gorici št. 1. Priporoča se slovenskim rojakom.

Franjo Jakil

v Raštelu št. 9 ima bogato zalogo vsakovrstnega usnja ter raznega orodja in po-trebščin za čevljarje. Pro-daja na drobno in na de-belo.

Ivan Reja

krčmar „Alla Colomba“ za veliko vojašnico na des-nem voglu v ulico Mo-relli, toči domača vina in ima domačo kuhinjo. Cene prav zmerne.

Anton Obidič

čevljar v Semeniški ulici št. 4. se priporoča Slo-vencem v mestu in okolici za blagohotna naročila.

Ivan Kavčič

veletržec na Kornu ima zalogo Dreherjevega piva ter žita, moke, soli in otrobij.

Ivan Dekleva

veletržec z vinom v Gorici ima v svojih založnicah vedno na izbiro vsako-vrstna domača vina bela in črna istrijska ter bela dalmatinska. Pisarnica se nahaja v Magistratni ulici. Prodaja na debelo.

Anton Fon

v Semeniški ulici ima pro-dajalnico vsakovrstnih klo-bukov in kap ter gostil-nico. Toči vedno dobra in naravna vina.

Spominjajte se o vsaki priliki šolske dece v „Sloginih“ učnih zavodih.

Anton Koren

trgovec v Gosposki ulici, prodaja razno lončarsko, porcelanasto in stekleno blago, reže in vklada šipe v okna, reže in napravlja okvirje za zrcala in podobe.

Peter Birsá

gostilničar pri veliki cer-kvi (Corte Caraveggia št. 4.) priporoča sl. občinstvu izborna domača vina, ved-no dobro, sveže pivo, do-mačo kuhinjo; postrežbo točna.

Ivan Pečenko

veletržec z vinom na de-belo v Vrtni ulici št. 8, (poleg ljudskega vrta na desno) prodaja nad 56 li-trov po najnižjih cenah pristna bela in črna vina, in sicer: vipavska, furlan-ska. — Zagotavlja dobro, pristno blago, točno po-strežbo in nizke cene.

Ant. Jeretič

za veliko vojašnico v Go-rici prodaja vse izdelke, ki spadajo v šolsko in pi-sarniško rabo kot: papir, peresa, svinčnike, knjiž ož knjiže za upisovanje, t. d. — Pisanke in risanke i. p. brega papirja izdeluje v svoji delavnici, na kar še slavno učiteljstvo še po-sebno opozarja.

Martin Poveraj

civilni in vojaški krojač v Gorici, priporoča svojo ve-liko zalogo blaga kakor tudi gotovih oblek. Dalje: srajce, spodnje hlače, zavratnice, civilne, vo-jaske in uradniške ov rat-nike, sablje z vso opravo zlate in sreberne zvezde skratka: vse, kar je po-trebno za gospodo v sa-kega stanu. Obleke po na-ročilih izdeluje točno in ma jo izju od